Nr. 12. Kraków, dnia 16 kwietnia 1927.

KOMUNIKAT OFICJALNY

Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w Krakowie.

„Polski Związek Piłki Nożnej“ — Kraków, ul. Mikołajska 32 „Gródek“

Telefon 2797 Adres telegr.: „Pezetpeen” Kraków. Telefon 2797

Protokół z Walnego Zgromadzenia Polskiego Związku Piłki Nożnej

odbytego w dniach 26, 27 i 28 lutego 1927 w sali Twa Lekarskiego w Krakowie i w sali konferencyjnej Magistratu miasta Krakowa.

(Dokończenie)

Sprostowanie

w sprawozdaniu skarbnika, umieszczonem w I-szej części protokołu z Walnego Zgromadzenia PZPN, odnośnie do większych wierzycieli P. Z. P. N.:

Podano:	pozycja ZZ	Zł. 587.12
Ma być:	„ „	„ 1.761.78
Podano:	pozycja PZOPN	Zł. 1.167.78
Ma być:	„ „	„ 587.12

W dyskusji, która rozwinęła się po sprawozdaniu Komisji Rewizyjnej, zabierali głos pp.: inż. Christelbauer, Dr. Cetnarowski, Choczner i Budniok, jak również p. Kuchar. Dyskusja obracała się głównie co do zawodów międzypaństwowych, które w tym roku były połączone ze znacznym deficytem. P. Kuchar jest zdania, że niektóre zawody międzypaństwowe należałoby skreślić z kalendarza jako nie dopisujące ani pod względem sportowym ani finansowym, a zgadza się w tym kierunku z przemówieniem Dra Cetnarowskiego, który jest zdania, że w tym roku już zakontraktowane spotkania odbyć się winny a odbudowa naszego kalendarza międzynarodowego powinna się rozpocząć z przyszłym rokiem. P. Kuchar jest zdania, że mimo wszystko sytuacja finansowa PZPN nie jest tragiczną i że przyszły Zarząd potrafi pokonać trudności. Delegacja lwowska stawia wniosek o udzielenie absolutorjum ustępującemu skarbnikowi przez aklamację, co Walne Zgromadzenie przyjęło oklaskami.

Na wniosek delegacji krakowskiej udzielono absolutorjum ustępującemu Zarządowi 99 głosami przeciw 41 głosom (Lwów, Warszawa).

Przewodniczący Dr Cetnarowski stwierdza, że z Okręgu Poznańskiego nadeszło telegraficzne uzupełnienie tabel gier o mistrzostwo Okręgu, wobec tego prosi by przyznać PZOPN odpowiednią ilość głosów. Na wniosek kpt. Mirskiego-Wolańskiego oddano Komisji skrutacyjnej stwierdzenie ilości głosów przysługujących Okręgowi poznańskiemu. Komisja przyznała PZOPN głosów 16, co Walne Zgromadzenie przyjęło do wiadomości i zaaprobowało.

Wobec tego ilość głosów na Walnem Zgromadzeniu wynosi 145, zwykła większość 73, kwalifikowana większość $^{2}/_{3}$ 97.

Mimo odmiennej interpretacji ze strony przewodniczącego, przechodzi zgłoszony przez p. Ruseckiego wniosek, że przy głosowaniu zwykła większość oznacza większość oddanych za lub przeciw głosów. Głosy wstrzymujących się nie są brane pod uwagę.

Przewodniczący oświadcza, że z poprzedniego punktu porządku dziennego pozostawałoby jeszcze ułożenie preliminarza na r. 1927, zgadza się jednak z przemówieniem i propozycją skarbnika p. Chocznera, by sprawę tę odłożyć aż do czasu kiedy zostanie ustalona siedziba PZPN na r. 1927 i kiedy będzie ułożony kalendarz sportowy międzynarodowy na r. 1927.

Następnie przystąpiono do 9 punktu porządku dziennego, „Zmiany statutu”.

Do § 1. zgłoszone były formalne 3 wnioski. Wniosek Zarządu PZPN: „Siedzibą jego na...“ skreślić „1926” a wstawić „1927”.

Wniosek Górnośląskiego ZOPN: Walne Zgromadzenie PZPN zechce uchwalić ad § 1 zdanie 3-cie statutu PZPN: „Siedzibą PZPN na rok 1927 jest Kraków.

Wniosek Lwowskiego ZOPN: (Lwowski Zarząd Okręgowy Piłki Nożnej stawia wniosek przeniesienia siedziby PZPN z Krakowa do Warszawy).

Nad temi wszystkiemi wnioskami tyczącemi ustalenia siedziby Zarządu PZPN na rok 1927, rozwinęła się ogólna szczegółowa dyskusja. Prof. Dręgiewicz wyjaśnia stanowisko LZOPN, będące za przeniesieniem siedziby do Warszawy, wysuwając momenta, iż wskazanem jest, by siedzibą tak silnego związku była stolica, w której niewątpliwie znajdą się ludzie umiejący poprowadzić dalej PZPN, tembardziej, że organizacja PZPN jest już tak silną, że dalsze jego prowadzenie nie natrafi na wielkie trudności zwłaszcza jeżeli uwzględni się, że w obecnym Zarządzie mieliśmy już ludzi z Warszawy, którzy zapoznali się z tokiem prac PZPN.

P. mjr. Esman zaznacza, że jako prezes WZOPN już przed laty proponował przeniesienie siedziby PZPN do Warszawy, jednak sami delegaci warszawscy nie napierali na to w przeświadczeniu, że Kraków był do tej pracy lepiej przygotowanym; nawet jeszcze w r. ubiegłym stwierdził, że ciężko jest wyszukać w Warszawie ludzi, którzyby się tego zadania podjęli. W ostatnich miesiącach wyłonił WZOPN specjalną komisję, którąby ustaliła listę przyszłego Zarządu PZPN na Warszawę z osób przebywających tamże stale.

P. Żymalski przemawia za pozostawieniem siedziby PZPN w Krakowie, opierając swe wywody na smutnych doświadczeniach innych związków państwowych, które w ostatnich czasach przeniosły siedzibę swą do Warszawy.

P. kpt. Korniak jest bezwarunkowo za przeniesieniem do Warszawy i traktuje to jako jedno z najważniejszych spraw. Motywuje tem, że w Warszawie jako siedzibie wszystkich władz centralnych, a głównie Urzędu wychowania fizycznego młodzieży, przez bezpośrednie zetknięcie się z temi władzami praca PZPN byłaby ułatwioną a strona finansowa prawdopodobnie ukształtowałaby się znacznie korzystniej, gdyż możnaby z łatwością pokryć istniejący deficyt, tembardziej, że wedle słów kpt. Korniaka, były robione zapewnienia, iż w razie przeniesienia siedziby do Warszawy byt materjalny PZPN będzie zapewniony.

Dr. Cetnarowski jest za pozostawieniem siedziby w Krakowie, tembardziej, że jakkolwiek PZPN nie jest w stolicy to jednak odnoszenie się władz centralnych do PZPN było i jest jak najżyczliwsze, czego niewątpliwym dowodem był cały szereg subwencji, które PZPN w ciągu roku otrzymał. Twierdzenie, że Warszawa jako stolica winna być siedzibą związku wobec przykładu Niemiec i Włoch nie jest zupełnie przekonywującem, musiałyby być dane dowody, że Warszawa umie i potrafi pracować dla związku, narazie ma to przekonanie, że tylko „chce pracować” a to jest duża różnica.

Kpt. Zabłocki odnosi wrażenie, że inicjatorzy przeniesienia siedziby do Warszawy nie są dostatecznie przygotowani, ich argumenty nie wytrzymują krytyki, jest zdania, iż siedzibę należy pozostawić w Krakowie. Przeciw przeniesieniu wypowiadają się p. kpt. Brózda i jeszcze raz p. Zymalski.

P. Rusecki jest za przeniesieniem siedziby do Warszawy. Gdyby PZPN był w Warszawie to prezydjum jego mając autorytet pracy i znając miejscowe stosunki miałoby zupełnie inne rezultaty pracy, nie potrzebaby było ustawicznych przyjazdów do Warszawy. Co do listy ewentualnego Zarządu PZPN na Warszawę, to listy tej ogłosić nie można bo są w niej za poważni ludzie, by mogli być narażeni na ewentualne nie przyjęcie przedłożonej listy.

Kpt. Kobos stwierdza, iż pertraktował z szeregiem poważnych osób, które ewentualny mandat przyjęły, zastrzegły się jednak przed wymienianiem ich nazwiska na wypadek nieprzyjęcia listy.

P. Statter zabiera głos w dyskusji. Walczy z argumentami wytaczanemi za przeniesieniem siedziby do Warszawy i stwierdza, że delegacja krakowska nie znając listy warszawskiej nie może jej jako „weksla in blanco” podpisywać.

Dr. Leser w dłuższem przemówieniu jest za pozostawieniem siedziby w Krakowie ze względu na osobę Dra Cetnarowskiego jako prezesa, na którego miejsce nie widzi na razie następcy.

Dr. Wojakowski w długiem rzeczowem przemówieniu zwalcza motywy podnoszone przez przedmówców co do konieczności przeniesienia siedziby do Warszawy i zarzuty podnoszone przeciwko Zarządowi PZPN. Twierdzenie, że w razie zmiany siedziby do Warszawy sprawa podatku widowiskowego byłaby odrazu załatwioną nie wytrzymuje krytyki, gdyż ustawa ta o samorządzie gmin podlega pod kompetencję Sejmu. Tak samo błędnem jest twierdzenie, iż w razie siedziby w Warszawie przynależność uczniów szkół średnich do naszych klubów byłaby natychmiast załatwioną. Ministerstwo Oświaty i Wyznań Religijnych dąży wszelkimi siłami do tego, by nie dopuszczać młodzieży szkolnej do klubów.

Przewodniczący po wyczerpaniu dyskusji zarządził głosowanie na temi wnioskami.

P. Kordula wycofał wniosek GZOPN co do ustalenia siedziby.

Wniosek Lwowskiego ZOPN, za przeniesieniem siedziby PZPN do Warszawy upadł (96 przeciw, 49 za).

Wniosek Zarządu PZPN co do § 1. uzyskał: za 96, przeciw 41, wstrzymujących się 8 głosów.

Wobec wyniku głosowania rozwinęła się dyskusja. Pp. Rusecki, Dr Peter stwierdzają, iż siedziba nie została ustaloną, gdyż do jej ustalenia jako zmiany statutowej potrzebna jest ilość $^{2}/_{3}$ głosów obecnych na Walnem Zgromadzeniu.

Dr. Wojakowski wyjaśnia, że jest trzeci wniosek GZOPN dotyczący siedziby PZPN, zwraca się do Przewodniczącego, by poddał go pod głosowanie.

Prof. Dręgiewicz zaznacza, że wniosek ten został przez delegację GZOPN wycofany.

P. Budniok wyjaśnia, że o ile wniosek ten któryś z członków delegacji górnośląskiej wycofał to fakt ten nie może mieć znaczenia, gdyż on jako przewodniczący tej delegacji nic o tem nie wie i tylko on ma prawo głosowania i decydowania. Pan Budniok oświadcza, że wniosek ten nie jest wycofany i domaga się poddania go pod głosowanie.

Przewodniczący odczytuje i poddaje pod głosowanie wniosek GZOPN o zatrzymanie siedziby PZPN w Krakowie.

Wniosek ten uzyskał 104 głosów za, a 41 przeciw.

Przewodniczący ogłasza, że Waln. Zgrom. ustaliło jako siedzibę PZPN na rok 1927 Kraków.

Po głosowaniu prof. Dręgiewicz złożył następujące oświadczenie: LZOPN zakłada votum seperatum przeciw powtórnemu poddaniu pod głosowanie wniosku takiej samej treści, który już raz w formalnem i prawidłowem głosowaniu przepadł, tembardziej, że wniosek GZOPN został już poprzednio cofnięty.

W dyskusji nad oświadczeniem prof. Dręgiewicza zabierali głos: delegacje lwowska, górnośląska, warszawska i krakowska.

Dr. Wojakowski zaznacza, że nie jest zgodne ze stanem faktycznym jak utrzymuje delegat Lwowa, by Walne Zgrom. głosowało powtórnie nad wnioskiem GOZPN dotyczącym siedziby PZPN i stwierdza, że wniosek ten nie był wycofany przez delegację GZOPN, i był tylko jeden raz poddany pod głosowanie. Dr. Wojakowski stwierdza dalej, że po przegłosowaniu dwóch wniosków dotyczących siedziby PZPN było obowiązkiem przewodniczącego poddać odrazu pod głosowanie wniosek GZOPN, który został formalnie i w terminie statutem PZPN przewidzianym zgłoszony i ogłoszony w komunikacie oficjalnym PZPN.

Równocześnie zwraca się imieniem prezydjum do Walnego Zgromadzenia, by to stwierdziło, że nie było powtórnego głosowania nad wnioskiem GZOPN, i że wniosek ten według oświadczenia upełnomocnionego delegata GZOPN p. Budnioka, nie był formalnie wycofany.

Walne Zgromadzenie stwierdziło to wszystkiemi głosami przeciw głosom Lwowa i Warszawy.

Przyjęto następujące zmiany statutu PZPN:

§ 1. zdanie 3-cie statutu PZPN: „Siedzibą PZPN na rok 1927 jest Kraków.

§ 4. A. 2. Po słowach „z wyjątkiem powiatów“ wstawia się „Kielce...“

§ 4. a. 8 Po słowach „z województwa kieleckiego“ wstawia się „Kielecki“.

§ 8 a. W zdaniu drugiem skreślić „1926“ a wstawić „1927“.

§ 8 a. Na końcu dodać słowa „oraz koszta komunikatów PZPN, które ustala się na 6 zł. rocznie“.

§ 8 b. Po końcowem zdaniu wstawić „wraz z najszczegółowszemi dowodami kasowemi“.

§ 12. Po słowach „Zarząd PZPN ma prawo“ wstawić słowo „wkraczania“.

§ 13. Po słowach „Nadto na członków pośrednich“ wstawić słowa „prócz powyższych kar ad 1). 2), 3):

§ 14 a. Po słowach „w wypadku nieprzestrzegania“ wstawić słowa „uchwał Walnego Zgromadzenia, statutu PZPN i statutów ZOPN“. Po słowach „Wydziału Gier i Dyscypliny“ wstawić „PZPN“.

§ 23. Ustęp ostatni uzupełnić na końcu słowami „zaś uchwały PKS. obowiązują OKS“.

§ 24, Jako litera a wstawia się; „Czuwanie nad przestrzeganiem zasad amatorstwa; w przypadkach podejrzanych przysługuje W. G. i D. PZPN prawo wkraczania z urzędu i przeprowadzania dochodzeń w sposób, jaki uzna za najstosowniejszy“.

§ 24 a zamienia się na b.

§ 24 b. W zdaniu 3-em skreślić słowo „trzy dni“ wstawić natomiast „dwadzieścia cztery godzin“.

§ 24 b. zamienia się na ust. c. Ust. c zamienia się na d. Ustęp d zamienia się na e.

§ 24 e. Skreślić na str 13 w 3-ciem zdaniu po słowach „nad przestrzeganiem“ słowa „zasad amatorstwa“.

§ 27. Po słowie „zł. 50·—“ wstawić słowa „przy odwołaniach wnoszonych do Zarządu PZPN względnie do Wydz. G i D PZPN i PKS“ — a skreślić po słowach „przepadających na rzecz PZPN słowa „względnie ZOPN-u“.

Strona 15. W ust. o kolejności instancji — jako litera a, wstawia się: „Odwołania od rozstrzygnięć OKS-ów idą do PKS-u“. lit. b. wstawia się: „Odwołania od rozstrzygnięć PKS-u idą do Zarządu PZPN“.

Dotychczasową literę a, zamienia się na lit. c. Dotychczasową literę b. zamienia się na lit. d. Dotychczasową literę c. zamienia się na literę e. Dotychczasową literę d. zamienia się na literę f.

§ 27. ust. ostatni, ustalono w następującym brzmieniu: „Prośba o wznowienie musi być wniesiona do tej instancji, która ostatnio orzekała i ta instancja upoważniona jest do rozpatrzenia tej prośby, wrazie uwzględnienia do odesłania do tej instancji, która pierwsza orzekała, z poleceniem wznowienia postępowania.

Czasokres prekluzyjny wnoszenia prośby o wznowienie o ile dotyczy rozstrzygnięć w sprawie mistrzostw, wynosi 6 miesięcy od daty prawomocności orzeczenia ostatniej instancji.

W wypadku wznowionego postępowania przysługuje zwyczajny tok instancji. Reasumpcja uchwały w sprawach podlegających tokowi instancji jest wogóle niedopuszczalna.

§ 40. W ust. 1-ym w wierszu 4-ym skreśla się liczbę „5“ wstawia się „6“. a po słowie części wstawia się słowa „i dowody tożsamości“.

W wierszu 5-tym skreśla się lit. „i“ wstawia się na to miejsce „,“ a po słowie „piątą“ wstawia się „i szóstą“; a po słowach w wierszu piątym „karty zgłoszenia“ wstawia się słowa „i dowód tożsamości“.

W wierszu 8-ym po słowach „kartę zgłoszenia“ wstawia się słowa „i dowód tożsamości“.

Jako zakończenie ust. 1-szego wstawia się: „Dowód tożsamości musi być zaopatrzony w wyraźną fotografję“.

§ 40. W ust. 2-gim„ wiersz 5-ty. Po słowach „a piątą“ wstawia się słowa „i szóstą“.

§ 40. Strona 20, wiersz 1-szy. Po słowie „przeszłość“ wstawić słowa „dowód tożsamości i“.

Strona 20, wiersz 18-ty. Po słowach „karty zgłoszenia“ wstawić słowo „podpisanej przez prezesa i sekretarza, oraz dowodu tożsamości“.

W ciągu obrad nad zmianami statutu zaproponował prezes Dr. Cetnarowski, zmianę porządku dziennego w ten sposób, aby przerwać obecnie dyskusję nad zmianami statutu i przejść do dyskusji i obrad nad zmianami postanowień odnoszących się do zawodów o mistrzostwo. Apel ten przejmuje okręg lwowski jako wniosek, który przechodzi głosami 78 za, 43 przeciw, 24 wstrzym.

Kapitan Kobos składa imieniem okręgu warszawskiego pisemne oświadczenie następującej treści: Niniejszem stwierdzam, że oddanie mego głosu w imieniu WZOPN-u w dniu 26. II. 1927, przeciw udzieleniu absolutorjum ustępującemu Zarządowi PZPN-u, polegało na niewłaściwem zrozumieniu opinji większości delegacji WZOPN-u, która była za wstrzymaniem się od głosowania, wobec czego proszę moje oświadczenie wciągnąć do protokółu.

Dr. Cetnarowski referuje projekt Zarządu PZPN na zmiany w rozgrywkach o mistrzostwo w ogólnych zarysach. Zarząd otrzymał ze wszystkich okręgów odpowiedzi na zapytania w tej kwestji, że zmiany obecnego systemu są konieczne, jednakże za wyjątkiem Torunia nie wpłynął żaden konkretny projekt. Jednak i tego nie można uważać za projekt, właściwie chodzi tu tylko o wskazówki, jak należy postąpić i jakie zmiany byłyby wskazane.

Zarząd szukał takiego wyjścia, któreby pogodziło interesa silnych i słabych okręgów, które w tym wypadku są ze sobą sprzeczne. Zarządowi chodziło o zatrzymanie demokratycznego charakteru sportu piłkarskiego, o jego masowy rozwój i strzeżenie stanu posiadania Klubów klasy B. i C., które są członkami naszej organizacji, jeśli kluby czołowe porównamy z głowami organizmu. Inna rzecz, że są niektóre okręgi, które same najlepiej wiedzą, że nie mogą sobie rościć tych samych pretensji, co np. Krakowski i Lwowski, ale mamy nadzieję, że rozwiną się w przyszłości dzięki obecnym prądom w społeczeństwie i dzięki Komitetom WF. tak. jak Górnośląski Okręg to w ostatnich latach wykazał. Projekt PZPN-u nie jest idealny. Ma jednak pewne zalety i przynosi polepszenie sytuacji w myśl życzeń niektórych klubów. Gdyby nie szkody, jakie wynikłyby z tego dla klubów B. i C. klasowych sam byłby za zniesieniem mistrzostw wogóle, a przygotowywałby tylko do Olimpjady r. 1928, gdzie będziemy mieli tym razem przecież coś do powiedzienia, wobec tego, iż w myśl uchwał Komitetu Olimpijskiego zawodowcy do Olimpjady nie będą dopuszczeni. Projekt stara się zadowolić wszystkie okręgi.

Zarzuty, że jest żywcem wzięty z niemieckiego systemu, jeśliby nawet tak było, może tylko świadczyć o jego zaletach, zarzuty, że projekt ten jest zawiły, że przy losowaniu pomaga się szczęściu, że mimo kolejek eliminacyjnych może się prześlizgnąć bardzo słaby do finału, nie wytrzymuje krytyki. Jeżeli nawet projekt PZPN-u jest zły i do odrzucenia, to jednak stworzyć trzeba inny, gdyż wszyscy się zgadzają, iż system obecny rozgrywek międzyokręgowych szwankuje. Przewodniczący pleduje za przyjęciem projektu PZPN-u

W dyskusji zabierają głos pp. Dr. Polakiewicz, Obrubański krytykując ujemnie projekt wniesiony przez PZPN.

Inż. Christelbauer proponuje dla ułatwienia sprawy uchwalić na wstępie, że zmiany w postanowieniach są konieczne, następnie wyłonić komisję i obradować merytorycznie nad ewentualnemi zmianami. Należy wysłuchać wszystkich projektów nawet tych, które w terminie obowiązującym nie zostały zgłoszone i nie trzymać się ściśle formalnej strony. Najważniejsze, aby wybrnąć ze sytuacji. Związek Związków obradował nad tą sprawą długo i poruczył przedstawić W. Zgr. dyrektywy następujące: Zarząd Związku Polskich Związków Sportowych na posiedzeniu swem w dniu 20. II. doszedł do przekonania, że wobec grożącego rozłamu w sporcie piłki nożnej nie może pozostać biernym widzem i postanowił jednogłośnie podać do wiadomości WZ. PZPN-u w roku 1927 w Krakowie swoje następujące stanowisko:

Zarząd stwierdza, że wszelkie w jakiejkolwiek formie się mające objawić próby rozłamu PZPN-u uważa za wysoce szkodliwe zamiary, mogące wywołać jaknajbardziej niepożądane skutki w ustroju życia sportowego w Polsce, oraz że rozłam jest nie dopuszczalny z punktu widzenia norm organizacyjnych życia sportowego obowiązujących w państwie.

W dalszym ciągu zaznacza inż. Christelbauer, iż należy przeorganizować życie sportowe, może najskuteczniej przez zniesienie klas okręgowych, a stworzenie A. B. i C. Klas państwowych, ale w danym razie główną zasadą musi być walka o swą klasę, a nie mianowanie przez protekcję, prywatę i interes. Organizacja PZPN-u jest dobra, nie słyszałem specjalnych skarg, natomiast strona sportowa utyka i tą należy w myśl powyższych wywodów zmienić.

Kap. Mirski (Lublin) oświadcza się za reformą rozgrywek, jednak nie może tolerować takiego systemu, któryby krzywdził jego okręg. Wprawdzie okręg ten jest słabszy od innych, ale nie jest to powód, aby usunąć go w kąt, bo zamrze zupełnie. Należy pamiętać przy omawianiu tej kwestji o silnej reprezentacji, propagandzie i zbliżającej się Olimpjadzie.

P. Rusecki (Warszawa) proponuję by celem uniknięcia straty czasu ustalić najpierw plan obrad. Należałoby przeczytać wszystkie możliwe projekty, jakie delegacje, czy też delegaci mają i to bez względu na to, czy termin wniesienia wniosków legalnie już minął, i uważać te projekty za poprawki do projektu Zarządu PZPN. Po odczytaniu przez autorów tych projektów, nastąpiłaby dyskusja ogólna, następnie wybór komisji dla szczegółowego opracowania. Wniosek p. Ruseckiego brzmi: Tok obrad:

1. Referat projektu PZPN-u.
2. Zastrzeżenia i ewentualne zmiany.
3. Ogólna dyskusja.
4. Ewentualny wybór komisji.

Kpt. Zabłocki (Łódź). stwierdza, że wszyscy kołują ostrożnie koło właściwego tematu, ale każdy boi się nawet wypowiedzieć to słowo liga. Uważa to za błędną taktykę, wobec tego zapytuje prezesa, co mu jest o t. z. „lidze“ wiadomem i jakie stanowisko zajął i zajmuje PZPN wobec tego problemu?

Dr. Cetnarowski odpowiada, że zanim liga się zawiązała, wiedział o takich planach, ponieważ zwracano się do niego prywatnie o zdanie. Z luźnych informacji udzielanych mu, był tym planom osobiście ze względów sportowych przeciwny, twierdził, że w tym wypadku głos decydujący mogą mieć tylko Związki Okręgowe na Walnem Zgromadzeniu. W dniu 2 grudnia 1926 r. wpłynęło pismo KS Polonji, Warszawianki i Legji z prośbą o udział w konferencji organizacyjnej „ligi“, która się odbyć miała w Warszawie w dn. 4, 5 grudnia 1926 r. Ponieważ Zarząd PZPN nie wiedział dokładnie o co chodzi, uprosił swego viceprezesa p. mjra Esmana, aby wziął udział w tej konferencji w charakterze obserwatora. Mjr Esman był obecnym na tej konferencji.

Zanim jeszcze wpłynęło pismo zapraszające na tę konferencję organizacyjną do Warszawy, Zarząd PZPN. rozesłał zapytanie do wszystkich ZOPN. czy uznają dotychczasowy system rozgrywek o mistrzostwo Polski za właściwy. Wobec tego, że większość odpowiedzi wypadła na niekorzyść dotychczasowego systemu, wydział G. i D. PZPN. wspólnie z Prezydjum zastanawiał się i opracowywał nowy projekt rozgrywek o mistrzostwo Polski.

W dniu 30 grudnia 1926 wpłynął do PZPN. projekt ligi, noszący datę 26 grudnia, wraz z deklaracją z daty Warszawa 4 grudnia 1926, w którychto pismach zostało stwierdzonem, iż 13 klubów zrzeszyło się celem współpracy i wzajemnej pomocy w kierunku szukania dróg prowadzących do jak najrychlejszego usunięcia istniejących obecnie niedomagań, przedłożyło projekt zmian postanowień dotyczących rozgrywek o mistrzostwo Polski, jak również zawiadomiło, iż w dniu 6 stycznia br.

odbędzie się konferencja w Krakowie, na którą zapraszają delegata PZPN., przyczem jako 3 punkt porządku dziennego wstawione jest „Uchwalenie statutu zrzeszenia czołowych klubów klasy A w Polsce, oraz zatwierdzenie postanowień wewnętrznych ligi”. Prezydjum oddało natychmiast memorjał ten do zreferowania przewodniczącemu Wydz. G. i D. Dr. Kwiecińskiemu i ze względów zasadniczych postanowiło konferencji tej nie obesłać. Na posiedzeniu w dniu 9 stycznia br. Dr. Kwieciński zreferował projekt ligi, Zarząd PZPN. nie mógł naturalnie zająć innego stanowiska, jak tylko oświadczyć, iż cała ta sprawa może być tylko kompetentną na forum Walnego Zgromadzenia PZPN. Równocześnie na tymże posiedzeniu Zarząd wyłonił obszerniejszą komisję składającą się z pełnego Wydz. G. i D., prezesa Dra Cetnarowskiego pp. Billiga i Obrubańskiego, która miała obradować w permanencji i opracować odpowiednie zmiany w postanowieniach rozgrywek o mistrzostwo Polski. Rezultatem wielu posiedzeń tej komisji była uchwała wniesienia projektu zmian rozgrywek o mistrzostwo Polski, wypracowanego przez Dra Cetnarowskiego jako wniosku na Walne Zgromadzenie PZPN. Ponieważ już wtedy głośne były pogłoski, iż w razie nie przyjęcia projektu ligi przyjdzie do rozłamu, Zarząd PZPN. nie chcąc do tego dopuścić w interesie sportu, uchwalił przeprowadzić konferencję z reprezentantami ligi, celem stworzenia wspólnej platformy. Konferencja ta odbyła się w mieszkaniu prezesa Dra Cetnarowskiego w obecności pp. Dra Wojakowskiego i Billiga z jednym z przywódców ligi. Na konferencji tej okazało się, że trudno znaleść jakąś platformę. Członkowie Zarządu przestrzegali o skutkach i niebezpieczeństwie ewentualnego rozłamu, godzącego w podstawy sportu piłkarskiego. Prezes Dr. Cetnarowski przedstawiał, iż rok obecny należy możliwie wykorzystać dla przygotowania Olimpjady w Amsterdamie, że jego akcję w tym kierunku paraliżują poczynania klubów ligowych, że zamiarem jego celem przygotowania szkieletu pod drużynę olimpijską było wyeliminowanie 6 najlepszych klubów w Polsce z przymusu brania udziału w rozgrywkach o mistrzostwo w r. 1927—28.

Stanowisko Zarządu PZPN. w sprawie ligi aż do Wal. Zgrom. PZPN. nie mogło być innem, gdyż Zarząd PZPN. uważa się za mandatarjusza Okręgów i nie mógł zajmować stanowiska nie pokrywającego się z przekonaniem tychże, a przecież prawie wszystkie Waln. Zgromadzenia ZON.-ów wypowiedziały się stanowczo przeciwko utworzeniu t. z. ligi.

Przewodniczący jest zdania, że ze względów formalno-statutowych może być podany pod tok obrad W. Z. tylko wniosek zgłoszony przez Zarząd w przepisanym terminie. O ileby Związki okręgowe były zdania, iż należałoby wziąść pod obrady i inne wnioski zmian postanowień o rozgrywkach o mistrzostwo Polski, a które przywiozły ze sobą pewne okręgi, to należałoby zwołać w najkrótszym czasie nadzwyczajne W. Zgrom. PZPN.-u, któreby się tymi sprawami specjalnie zajęło.

Mówca odniósł wrażenie, iż mimo solennych zapewniań ze strony t. zw. ligi w memorjałach przesyłanych Zarządowi PZPN.-u, iż pragną przeprowadzić swoje projekta w ramach praworządności, nie było dobrej woli po tamtej stronie i sprawa ta już dawno była przesądzona.

P. Piotrowski (Warszawa) stwierdza w dłuższem przemówieniu, że jeżeli dziś nastąpi rozłam, to tylko z winy Zarządu PZPN.-u. Liga nie zapraszała na swoje posiedzenia delegata PZPN.-u po to, aby oświadczył, czy się zgadza na ligę czy nie, ale chodziło o współpracę delegata przy tworzeniu, o wspólną rewizję. Zarząd jednak uchylił się od tego i to w sposób demonstracyjny. Żąda ogłoszenia przed Walnem Zgromadzeniem, jaki był przebieg obrad komisji PZPN.-u wyznaczonej do prac nad ewentnalną zmianą postanowień rozgrywek o mistrzostwo Polski i jaki był przebieg głosowania w tej sprawie tak na komisji, jak i na posiedzeniu całego Zarządu. Prezes Dr. Cetnarowski przez zaproponowanie delegatowi ligi wyłonienia 6-ciu klubów, tem samem zaproponował utworzenie ligi 6-ciu klubów, i temsamem była to próba rozbicia solidarności zrzeszonych klubów ligowych. Zapytuje, czy to była koncepcja Zarządu, czy osobista prezesa. Odnosi wrażenie, że w całem zachowaniu się Zarządu PZPN.-u nie było chęci współpracy, ale od początku lekceważenie i niezrozumienie.

Kapitan Zabłocki (Łódź) oświadcza się za tokiem obrad, podanym przez delegację warszawską.

P. Obrubański (członek Zarządu) jest za natychmiastowym wyłonieniem komisji, która będzie badać wszystkie akta i projekty. Twierdzenie przewodniczącego, że nie można teraz badać w drodze formalnej, gdyż projekty owe nie zostały na czas zgłoszone, jest niesłuszne, gdyż nie chodzi tu o statut, lecz o postanowienia, a postanowienia można zmieniać w drodze wniosków nagłych.

P. Mallow (Poznań) interpretuje, że postanowienia nie są integralną częścią statutu i przychyla się do stanowiska p. Obrubańskiego.

P. Statter (Kraków) interpeluje przewodniczącego, aby stwierdził autorytatywnie czy postanowienia o rozgrywkach mistrzowskich są integralną częścią statutu PZPN.-u, czy też nie. Następnie tak on, jak i p. Flieger (Katowice) proszą prezesa Dra Cetnarowskiego, aby dał odpowiedź p. Piotrowskiemu (Warszawa), ponieważ Zarząd PZPN.-u został niesłusznie zaatakowany.

Prezes Dr. Cetnarowski stwierdza, że postanowienia są integralną częścią statutu, wobec czego zmiany muszą być zgłoszone w formie wniosków zwykłych na 14 dni przed W. Z. i wymagają kwalifikowanej większości.

P. Synowiec (kapitan związkowy) stwierdza, że W. Zgromadzenia poprzednie traktowały charakter postanowień jak im było wygodniej, czego dowodem, iż przy uchwale W. Z. o przeniesienie mistrzostw na jesień. G. Sląsk zmuszony był założyć votum separatum. Obecnie wobec oświadczenia prezesa uważa sprawę za definitywnie załatwioną.

P. Obrubański (członek Zarządu) sprzeciwia się wyjaśnieniom prezesa, jak i p. Synowca, ponieważ wprawdzie pierwszy statut PZPN.-u zawierał w sobie postanowienia i jako taki był zatwierdzany przez władze polityczne, jednakże już w roku 1922 wyłączono postanowienia na W. Z. ze statutu, nie idą one do zatwierdzenia do Województwa, tem samem nie są integralną częścią statutu. To, że na poprzedniem W. Z. PZPN.-u popełniono błąd w sprawie G. Sląska nie jest jeszcze żadnym dowodem.

P. Statter (Kraków) odczytuje interpretacje W. Z. z r. 1925, mocą której zbija wywody p. Obrubańskiego i oświadcza się za wnioskiem Warszawy, który niczego jeszcze nie przesądza.

Dr. Cetnarowski w odpowiedzi panu Piotrowskiemu odczytuje wszystkie pisma t. zw. „ligi”, projekt postanowień, z których wynika, że liga od pierwszej chwili występowała jako odrębna organizacja, z którą PZPN. nie mógł jako praworządna władza traktować. Co do głosowania na komisji to za projektem Zarządu, względnie projektem wyłonienia państwowej klasy A głosowanie wypadło trzy na trzy, zaś na pełnym Zarządzie 4 na 4, przy dwóch wstrzymujących się. Prezes dyrymował na korzyść projektu PZPN.-u. Przy próbnem głosowaniu nad wnioskiem „wprowadza się klasę państwową” padło za 4, przeciw 5.

P. Obrubański stwierdza jako członek Zarządu, że prezydjum nie wykonało uchwały Zarządu, która brzmiała, że należy zaprosić 3 organizatorów ligi, lecz zaproszono tylko jednego i to stanowczo zapóźno, kiedy nie można już było nic zrobić. Widzi w tem celowość. Projekt prezesa wyłonienia przed Olimpjadą 6-ciu klubów mających przygotować szkielet przyszłej drużyny olimpijskiej i mających być poddany specjalnemu treningowi nie jest niczem innem, jak tylko nominalną „małą ligą”, obliczoną na rozbicie solidarności zrzeszonych 13 klubów.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek Warszawy w sprawie toku obrad nad tą kwestją, wniosek przechodzi jednogłośnie.

Na obradach popołudniowych obejmuje przewodnictwo w zastępstwie nieobecnego Dra Cetnarowskiego p. Major Essman, który jest zdania, że zbytecznem jest odczytywanie projektu Zarządu w sprawie zmian rozgrywek o mistrzostwo Polski, ponieważ znany on jest wszystkim delegatom od kilku tygodni i radzi przystąpić odrazu do zasadniczej dyskusji.

P. Frank (Wilno) wskazuje na kilka ważnych błędów tego projektu, w szczególności w układzie i losowaniu.

P. Mallow (Poznań) stwierdza, iż PZOPN. ma własny projekt zmiany rozgrywek o mistrzostwo Polski, który równocześnie zgłasza na piśmie.

Pan Kordula (Katowice) imieniem GZOPN.-u zgłasza również na piśmie projekt swego Zarządu.

P. Kapitan Kobos (Warszawa) zgłasza projekt opracowany przez siebie.

P. Kapitan Zabłocki zgłasza imieniem ŁZOPN. następujący wniosek: „Mistrzostwa okręgowe pozostawia się na rok bieżący niezmienione, mistrzostwa międzyokręgowe na rok 1927 znosi się”.

P. Tadeusz Kuchar zgłasza imieniem własnem, ponieważ jego okręg dał delegacji inne instrukcje, jako poprawki do projektu Zarządu projekt t. zw. klubów ligowych. Równocześnie odpowiada na interpelację Kapitana Kroczyńskiego, że sposób wyłonienia tych klubów ligowych, czy przez nominację czy przez eliminację, możnaby w zupełności pozostawić kompetencji W. Zgromadzenia.

Dr. Peter (Lwów) jest zdania, iż dla ułatwienia dyskusji należałoby przedewszystkiem omówić wszystkie wspólne cechy tych czterech zgłoszonych projektów zmiany mistrzostw, rozbieżne tezy zawarte w tych projektach omówić poszczególnie, aby dojść do konkretnych wniosków.

Dr. Polakiewicz (Lwów) uważa wniosek Łodzi za najdalej idący, jest zdania, że należałoby go najsamprzód przegłosować.

P. Tadeusz Kuchar jest zdania, że całą sprawę należy rozważać ramowo: czy W. Z. uznaje konieczność zmiany mistrzostw, czy też jest w myśl wniosku Łodzi za zupełnem ich zniesieniem. W razie przyjęcia pierwszej tezy, czy W. Z. uważa za wskazane wyłonienia „państwowej klasy A”, ewentualnie proponuje inne załatwienie. W razie wyłonienia klasy państwowej, należałoby obradować nad sposobem wyłonienia tych klubów państwowych, nad ilością, sposobem rozgrywek wreszcie ustosunkowaniem się ewentualnych władz.

P. Statter interpeluje p. Kuchara, co zrobią tak zw. kluby ligowe, jeżeli żaden z tych wniosków nie przejdzie i zostanie zatrzymany status quo.

Inż. Christelbauer (delegat Związku Związków) w przemówieniu swem reasumuje dotychczasową dyskusję i stwierdza, że celem niedopuszczenia do rozłamu należy koniecznie coś pozytywnego uchwalić.

P. Rusecki uważa, wniosek łódzki za nieaktualny, należy bezwzględnie przyjąć zasadę, że zmiany w mistrzostwach są konieczne.

Kap. Zabłocki oświadcza w imieniu swego okręgu, że żadnych zmian nie przyjmie, bo jest to obecnie tu na W. Z. technicznie niemożliwem do przeprowadzenia, wymaga bardzo dużo pracy, za jedynie realne wyjście uważa zniesienie mistrzostw międzyokręgowych na rok 1927.

P. Statter, mając dyrektywy ze swego okręgu przeciwko jakimkolwiek zmianom rozgrywek nie mógłby się zgodzić na udzielenie komisji, mającej się wybrać, prawa do definitywnych uchwał.

P. Tadeusz Kuchar stwierdzając, że dyskusja potoczyła się w niewłaściwym kierunku zgłasza następujący wniosek: W. Z. uchwala na dzisiejszem zebranie przeprowadzić natychmiast reorganizację systemu rozgrywek o mistrzostwo Polski, ważną już na rok bieżący.

Wniosek okręgu krakowskiego o zamknięcie dyskusji przechodzi jednogłośnie. Kapitan Zabłocki cofa w imieniu ŁZOPN. wniosek o zniesienie mistrzostw międzyokręgowych.

Przewodniczący maj. Esman reasumuje w swem przemówieniu projekty i dotychczasową dyskusję.

Dr. Cetnarowski zwraca się do delegatów okręgów, aby któryś z okręgów podjął własny wniosek p. Kuchara, w przeciwnym razie nie może być przegłosowany.

Kapitan Mirski-Wolański (Lublin) apeluje. aby wnioskodawca skreślił z tego wniosku słowo „natychmiast”, na co p. Kuchar zgodził się, wobec czego wniosek ten podjął Poznań przez p. Mallowa.

Po wytłumaczeniu przez p. Stattera, że wszystko jedno czy „natychmiast”, czy „ważne na rok bieżący”, Poznań wniosek ten wycofał.

Dr. Leser nawołuje do rozsądku wobec grożącego rozłamu w piłkarstwie, tembardziej że t. zw. Liga odbywa równocześnie swoje Walne Zgromadzenie.

Okręg krakowski zgłosił wniosek o wybór komisji w następującym składzie:

Inż. Christelbauer, kapitan Zabłocki, kapitan Kobos, Dr. Polakiewicz, Statter i Obrubański. Wniosek ten przeszedł wszystkimi głosami przeciwko głosom okręgu lwowskiego.

Komisja w powyższym składzie wychodzi na narady.

Walne Zgromadzenie przechodzi następnie do dyskusji nad zmianami statutu, zaproponowanemi przez Związki Okręgowe:

Krakowski ZOPN:

Wszystkie wnioski tego okręgu nie uzyskały kwalifikowanej większości.

Okręg lwowski. Przy omawianiu zmian § 8 statutu uchwalono po dyskusji wszystkimi głosami przeciwko głosom okręgu wileńskiego ustanowienie kwoty zł. 6·— rocznie jako dodatku do wkładek na koszta komunikatów oficjalnych każdego klubu bez różnicy klasy.

Proponowana zmiana § 20 tycząca wyboru komisji wystawienia reprezentacji złożonej z 6 osób i t. d. wywołała dłuższą dyskusję, w której zabierali głos Dr. Polakiewicz, jako referent, Dr. Cetnarowski, kapitan Mirski-Wolański, kapitan związkowy Synowiec, kapitan Korniak, kapitan Bruzda, p. Frank, dyr. Billig, p. Rusecki, p. Mallow. W głosowaniu wniosek Lwowa upadł wszystkimi głosami przeciw okręgowi lwowskiemu, natomiast poprawka i uzupełnienie § 20 zgłoszone przez delegatów WZOPN.-u przeszło w następującem brzmieniu: Doradcami jego są kapitanowie lub wyznaczeni przez odnośne ZOPN.-y członkowie, którzy z urzędu są zobowiązani najpóźniej na 21 dni przed zawodami zagranicą, a na 14 dni przed zawodami w kraju przesłać kapitanowi związkowemu propozycje składu reprezentacji. Jeżeli opinja 6-ciu doradców na 9-ciu wchodzących w rachubę zaproponuje kogoś identycznego, kapitan związkowy zobowiązany jest gracza tego uwzględnić.

Przechodząc do obrad nad proponowanemi zmianami postanowień przez Zarząd PZPN.-u, uchwalono bez zmiany:

§ 10. Litera b. skreślić początek zdania aż do „0:3" włącznie.

§ 17. W ustępie końcowym cyfra 30 ma być zmienioną na 50.

§ 17. Ustęp końcowy po słowie „rozstrzygnięte" skreślić słowa „do trzech tygodni" a wstawić słowa „do dni 30" a po słowie „wniesienia" skreślić koniec zdania a wstawić słowa „prośby do następnej wyższej instancji o przynaglenie załatwienia sprawy".

§ 21. W zdaniu 1-szem skreślić słowo „jesień" a wstawić słowo „wiosnę".

§ 21. W ustępie 1-szym w wierszu 6-tym skreślić litery „i B".

§ 21. Litera a. ustęp 2-gi wiersz 5-ty skreślić słowa „odnośny ZOPN." a wstawić słowa „W. G. i D. odnośnego ZOPN.".

Zaś § 21 i 22 w następującem zmienionem brzmieniu:

§ 21. Ustęp b. skreślić słowo „mogą" a wstawić słowo „mają" a po słowie „rozpoczęte" wstawić słowo „najdalej", skreślić słowo „sierpnia" a wstawić słowo „15 kwietnia".

§ 22. Ustęp 1-szy skreślić słowa „11 grudnia" a wstawić słowa „31 sierpnia".

Zmiany postanowień proponowane przez okręg krakowski § 9, 20, 21 i 23 przechodzą bez sprzeciwu.

§ 9. (Mistrzostwo Polski) skreślić słowa: „względnie B i C".

§ 20. Po ustępie 14-tym wstawić jako nowy ustęp „gra w czasie dyskwalifikacji — klub do 30, 15 lub 5 zł., gracz zaś 4 miesiące. Po ustępie 20-tym wstawić po słowach: „lub 30 złotych" zdanie: „w okręgu zaś (na czas wynoszący mniej niż 48 godzin) klub do 50, 25, 10 zł.

§ 21. W ustępie pierwszym w zdaniu drugiem skreślić słowa „i B".

§ 23. Lit. c. 1. skreślić słowo „własny" a wstawić „wspólny". W ust. 5-tym poprawić odpowiednio numerację (P. 6 i p. 7). W ust. 6-tym dodać na końcu słowa: „o ile kluby zainteresowane w sprawie tej, nie dojdą do zgodnego porozumienia".

§ 21. W ust. a, po słowach „odnośnie ZOPN." dodać zdanie „Trzecie względnie dalsze rozgrywki urządzane są przez odnośne ZOPN., a dochód z tychże przypada na dochód odnośnego ZOPN".

Zmiana postanowień PZPN.-u proponowana przez Okręg górnośląski do § 2 przechodzi po długiej i ożywionej dyskusji wszystkimi głosami przeciw głosom Okręgu lwowskiego.

§ 2. pozostaje cały bez zmiany dla wszystkich ZOPN. z wyjątkiem Górnośląskiego ZOPN., któremu — uwzględniając jego wyjątkowe położenie — zezwala się przejściowo podwyższyć liczbę klubów kl. A do 12, któreto podwyższenie do liczby 9 w GZOPN. miało miejsce w 1923 r. Liczba towarzystw klasy B-Liga ma wynosić 12.

W imieniu komisji, która obradowała nad zmianami rozgrywek o mistrzostwo Polski, zabiera głos p. Inż. Christelbauer i oświadcza, że komisja zapoznawszy się z wszystkimi projektami jej przedłożonymi długo i wyczerpująco zastanawiała się nad możliwością obronnego wyjścia z tej sytuacji. W dyskusji podkreślał jako przewodniczący kilkakrotnie możliwość rozłamu, całą akcję utrudniało w wysokim stopniu skrępowanie członków komisji obowiązującymi uchwałami Walnych Zgromadzeń okręgów. Uchwała komisji brzmi:

Walne Zgromadzenie PZPN.-u uchwala zawieśić mistrzostwa międzyokręgowe na rok 1927, pozostawiając dotychczasowy system rozgrywek międzyokręgowych. Równocześnie poleca się zarządowi PZPN.-u opracowanie projektu reorganizacji mistrzostw, biorąc pod uwagę wszystkie projekty, które zostały już zgłoszone, lub do dnia 1 czerwca br. zgłoszone zostaną. Projekt wypracowany na podstawie tychże wniosków ma być przesłany członkom bezpośrednim PZPN.-u najpóźniej na 3 miesiące przed W. Z. PZPN.-u, które ma tę sprawę definitywnie zadecydować.

P. Statter zgodziłby się na ten wniosek komisji, pod warunkiem, że WZ. zastrzeże, że mistrzostwa międzyokręgowe na rok 1927 przywraca się, o ile 14 klubów t. z. „ligi" mimo tego wniosku z organizacji wystąpi.

Dr. Cetnarowski apeluje gorąco do tych 14 klubów, aby zgodziły się na ten wniosek komisji i nie zrobiły czegoś, coby fatalnie na całym naszym sporcie odbić się musiało, a zrobiłoby zagranicą jaknajniekorzystniejsze wrażenie.

P. Mallow proponuje w miejsce mistrzostw międzyokręgowych w roku 1927, by uniknąć próżni, urządzenie rozgrywek o puhar, jednak przewodniczący przesuwa tę sprawę do wniosków wolnych.

Wniosek komisji przechodzi przeciw głosom Lwowa.

Dr. Cetnarowski referuje z kolei przed rozpatrzeniem budżetu sprawę spotkań międzynarodowych. Ilość meczów, do których zarząd jest zobowiązany i których nie mógłby w roku bieżącym odmówić bez złamania ważnych umów, wynosi 8.

Mianowicie mamy grać ze Szwecją z końcem czerwca, z Finlandją 4 czerwca, z wyjazdem tym połączony będzie również wyjazd na zgromadzenie Fify, po drodze zaś rozegramy mecz-rewanż z Estonją. Na wiosnę mamy rozegrać zawody z Czechosłowacją w Pradze, zaś w jesieni z Węgrami w kraju. Rozegrać musimy mecz z Turcją, której zostaliśmy winni za ostatnią rozgrywkę 1000 dolarów, rewanże z Rumunją i Jugosławją. Co do budżetu tych wszystkich spotkań, to Finlandja, Estonja i Rumunja płacą efektywne koszta, grozi więc nam najwyżej kilkaset złotych deficytu na drobne wydatki graczy, których z kurtuazji nie można kontrahentom zaliczyć. Natomiast Turcja przyniesie deficyt, bo mamy wykupić wspomniany bon. Również warunki szwedzkie są stosunkowo bardzo ciężkie, mianowicie 6.000 kor. szwedzkich czyli około 13.000 zł. za dwa mecze, które jednak urządzone w Poznaniu i Warszawie powinny się pokryć. Węgry nie były nigdy deficytowe, żądają wszystkiego 500 dol. i utrzymanie, co razem może wynieść około 8.000 zł. Naogół trzeba się liczyć z pokryciem, do budżetu należałoby więc wstawić tylko sumę należną Turcji.

W dyskusji zabierają głos pp. Mallow, Frank, Bruzda. Dr. Peter żąda w imieniu Lwowa ustalenia liczby spotkań międzypaństwowych na najwyżej 4.

Dr. Cetnarowski zagaja W. Z. w dniu 28 lutego o godzinie 9·20 odczytaniem listy obecnych, przyczem delegacja lwowska usprawiedliwia wyjazd kilku członków; pozostają pp. Dr. Polakiewicz i Inż. Kuchar. Przewodniczący nawiązując do rozłamu, który zdaje się być nieunikniony, jeszcze raz nawołuje kluby do opamiętania, wskazując na skutki takiego kroku. W razie rozłamu należy poczynić wszelkie kroki zapobiegawcze na terenie międzynarodowym i w kraju.

Następnie obejmuje przewodnictwo p. major Esman a Walne Zgromadzenie stosownie do apelu prezesa Dra Cetnarowskiego wszczyna ponownie dyskusję nad znalezieniem platformy porozumienia z t. zw. ligą. Po dłuższej dyskusji, w której zabierają głos p. kpt. Korniak, p. Inż. Christelbauer, p. Billig i p. Statter, stawia p. kpt. Mirski-Woleński wniosek następującej treści: Walne Zgromadzenie PZPN. daje ponownie wyraz swej dobrej woli w sprawie porozumienia z ligą i uprasza p. Inż. Christelbauera, delegata ZZ., o interwencję w sprawie możliwej jeszcze ewentualnie w dniu dzisiejszym wspólnej platformy tego porozumienia, przyczem pertraktacje nie mogą się przeciągnąć poza godzinę 14. Przeciwko wnioskowi wypowiada się Dr. Polakiewicz i sprzeciwia się postawieniu go pod głosowanie, ponieważ p. Inż. Christelbauer ma upoważnienie ZZ. specjalnie do medjacji i żadnych ponadto upoważnień nie potrzebuje. Wniosek ten przechodzi przeciwko 36 głosom.

Kpt. Kroczyński interpeluje przewodniczącego komisji dla zmian rozgrywek o mistrzostwo, aby poinformował Walne Zgromadzenie dokładnie o przebiegu dyskusji na tejże a w szczególności o stanowisku reprezentanta nieoficjalnego ligi, ponieważ Walne Zgromadzenie z oświadczenia wczorajszego nie mogło sobie wyrobić żadnego zdania o pracy komisji. Inż. Christelbauer wyjaśnia, że mówiono o wszystkich projektach. Reprezentantowi ligi najbardziej odpowiadał projekt Górnego Śląska, jednak delegaci byli w większości przeciwni zmianom klas.

Kpt. Zabłocki prostuje jako członek komisji o tyle oświadczenie przewodniczącego, że stanowisko p. Obrubańskiego było od samego początku do końca nieustępliwe, o żadnych koncesjach mówić nie chciał i ciągle powtarzał, że jedyną podstawą porozumienia może być projekt ligi, jako zupełnie przesądzonej.

Wobec powyższego sprostowania prosi p. kpt. Kroczyński w imieniu Krakowskiego ZOPN. o wyraźne zaprotokołowanie, że na posiedzeniu komisji delegaci Okręgów okazali się jak najbardziej ustępliwymi i tylko dzięki nieustępliwości p. Obrubańskiego nie znaleziono stosownego wyjścia ze sytuacji. Również prosi o zaprotokołowanie, że p. przewodniczący tej komisji Inż. Christelbauer przemilczał ten fakt w swoim referacie.

Inż. Christelbauer zastrzega się przeciw zaprotokołowaniu tego ze względu na tajność obrad komisji, któremu to oświadczeniu sprzeciwiają się pp. Rusecki i Statter twierdząc, że posiedzenie może być tajne dla publiczności, ale nigdy dla Walnego Zgromadzenia czyli mandanta komisji.

Pozatem posiedzenie to nie było nawet tajnem dla prasy, która podała dokładne i tendencyjne sprawozdania.

Kpt. Zabłocki prosi o zaprotokołowanie, że p. Tadeusz Kuchar dopuszczony wczoraj do głosu jako reprezentant ligi, oświadczył oficjalnie, że w razie jeśli koncepcja ligi nie zyska większości, przychyla się do wniosku Łodzi. Ponieważ wniosek Łodzi pokrywa się w zupełności z wnioskiem komisji, uważa postępowanie t. zw. ligowców za niekonsekwentne i wykrętne.

Na wniosek kpt. Kobosa wybiera Walne Zgromadzenie jednogłośnie komisję, któraby się zastanowiła nad ewentualnemi represjami wobec klubów i działaczy sportowych, którzy z PZPN. wystąpią, gdyby ostatnie pertraktacje spełzły na niczem. Skład komisji uchwala Walne Zgromadzenie na wniosek p. Stattera następujący: pp. Dr. Cetnarowski, Rusecki, Mallow, kpt. Kroczyński i Lewicki. Komisja ta miałaby również wypracować zmiany budżetowe oraz komunikat do prasy w związku ze zmienioną sytuacją.

Komisja wychodzi na narady, zaś Walne Zgromadzenie przystępuje do obrad nad innemi wnioskami.

1. Wniosek Zarządu PZPN.:

Wyznacza się dzień 1 kwietnia 1927 r. jako ostateczny termin do przesłania do PZPN. dowodów tożsamości graczy, zgłoszonych przed 1 września 1925 r. Gracze, którzy do tego terminu dowodu tożsamości nie prześlą, zostaną skreśleni z listy zawodników PZPN. Z dniem 1 maja 1927 r. przysługuje sędziom kierującym zawodami, prawo zażądania przedłożenia dowodów tożsamości celem przeprowadzenia kontroli nad uprawnieniem graczy do brania udziału w zawodach. — Uchwalono ze zmianą kpt. Mirskiego-Woleńskiego, ustalającą datę przesyłania dowodów na dzień 1 sierpnia 1927, zaś datę 1 maja na 1 września 1927.

W związku z powyższem przyjęto następującą poprawkę: Lub. ZOPN.: „O ile dowody tożsamości graczy dawniej zgłoszonych nadesłane przez dany klub, zostaną przez PZPN. zwrócone z adnotacją „gracz nie figuruje jako zgłoszony" — klub nadsyła ponownie dowód wraz z nowem zgłoszeniem oraz odpowiednią deklarację o udziale w grach danego gracza i datą wstąpienia do klubu.

2. Wniosek:

„Wydziały Gier i Dyscypliny ZOPN.-ów odnoszą się do Wydziału Gier i Dyscypliny PZPN. tylko za pośrednictwem Zarządu ZOPN.-ów" — przyjęto.

3. Po dyskusji nad referatem p. Billiga co do odznak sportowych, przechodzi jednogłośnie wniosek Warszawskiego ZOPN.: „Udziela się graczom, którzy reprezentowali barwy państwowe 5 razy bronzową odznakę sportową, za 10-krotne reprezentowanie srebrną, za 25-krotne złotą wraz z odnośnym dyplomem.

4. Wniosek o udzielenie wszystkim graczom reprezentacyjnym wolnego wstępu na wszystkie mecze międzypaństwowe przeszedł przeciw głosom Górnego Śląska i Łodzi.

5. Uchwalono znieść podatek olimpijski nałożony na okręgi na Walnem Zgromadzeniu w roku 1925.

6. Wniosek Lwowskiego ZOPN.: Ilość zawodów międzypaństwowych ustala Walne Zgromadzenie PZPN. — przeszedł 128 głosami przeciw 17.

7. Wniosek Lwowskiego ZOPN.: Terminy zawodów międzypaństwowych mają być ustalone do 15 lutego przez Zarząd PZPN. i przedłożone Walnemu Zgromadzeniu — przeszedł jednogłośnie.

8. Wniosek LZOPN.: Jeden klub obowiązany jest dać najwyżej cztery razy graczy do zawodów międzypaństwowych — odrzucono 104 przeciw 41.

9. Wniosek LZOPN.: W każdem mieście może PZPN. i ZOPN. zająć cztery terminy rocznie — odrzucono 121 przeciw 24.

10. Wniosek LZOPN.: W uznaniu zasług położonych na niwie sportowej, stawia się kandydaturę pp. prof. Rudolfa Wacka i Tadeusza Kuchara na członków honorowych PZPN. — upada, ponieważ GZOPN. wnosi o otwarcie dyskusji nad tym wnioskiem, podczas gdy statut PZPN. przewiduje, że wnioski tego rodzaju mogą przechodzić tylko przez aklamację bez dyskusji.

11. Wniosek LZOPN.: Walne Zgromadzenie PZPN. uchwala przekazać nowemu Zarządowi do jak najenergiczniejszego traktowania sprawy opłat gminnych od widowisk sportowych. Starania Związku powinny być podjęte u kompetentnych władz centralnych w Warszawie przez sam Zarząd i za pośrednictwem ZZ. i iść w dwu kierunkach: 1) przekazywania przez samorządy miejskie wpływów z tego źródła pochodzących w całości na cele związane z popieraniem sportu i wychowania fizycznego, a w szczególności na instytucje, urządzenia sportowe i reprezentację sportu zagranicą w sposób uregulowany drogą ustawy. 2) Ostatecznego ujednostajnienia maksymalnej wysokości opłat, którą to granicę poszczególne samorządy miejskie ustaliły samowolnie i bezprawnie, wbrew wyraźnym postanowieniom tymczasowej ustawy o finansach komunalnych z. r. ponad przewidzianą tam maksymalną wysokość 10 proc. dochodu brutto, interpretując ustawę w sposób fałszywy, to jest drogą dzielenia kategorji zawodów na użyteczne publicznie i nie i od tego uzależniając wysokość stawek, podczas gdy ustawa przewiduje tylko Towarzystwa sportowe użyteczne publicznie lub nie. W razie uznania Towarzystwa sportowego za użyteczne publicznie, stawka nie śmie przekraczać 10 proc. od bruttowego dochodu kasowego, bez względu na rodzaj zawodów. Wynik i przebieg swoich starań winien Zarząd PZPN. podać do wiadomości publicznej — wraz z uzupełnieniem dodatkowem „iż w tych miastach, w których stawka 10 proc. od widowisk została przekroczona, należy przedsięwziąć wszelkie środki prawne, celem uzyskania od Magistratów zwrotu bezprawnie pobranych kwot tak od PZPN., jakoteż ZOPN. i klubów" przeszedł jednogłośnie.

12. Wniosek LZOPN.: LZOPN. stawia wniosek, by kluby A klasowe miały na Walnych Zgromadzenjach ZOPN. głosów 500, B klasowe głosów 400, C klasowe głosów 100 — upadł 121 głosami przeciw 24.

13. Wniosek LZOPN.: LZOPN. stawia wniosek by czynnym sportowcom nie wolno było sprawować żadnych funkcyj w Związkach.

Lwów rozszerza również na kluby. Po długiej dyskusji, w której zabierają głos Dr. Polakiewicz, kpt. Korniak, Statter, kpt. Kroczyński, Dr. Cetnarowski i kpt. Kobos wniosek przechodzi 77 za, przeciw 59, przy 9 wstrzymujących się.

Dalszy ciąg Walnego Zgromadzenia odbywa się popołudniu w sali konferencyjnej Magistratu. Przewodniczy p. mjr. Esman.

W związku z uchwałą przedpołudniową co do wniosku LZOPN. (13) stawia delegacja krakowska wniosek nagły o uchwałę dodatkową, że wniosek ten ważny jest dopiero 1 stycznia 1928 r. Ponieważ w Małopolsce obowiązuje ustawa wypowiadania pracownikom na 6 tygodni przed kwartałem, musianoby więc urzędnikom PZPN. zapłacić prawie za pół roku. Nagłość wniosku uchwalono wszystkimi głosami przeciw głosom Lwowa i Warszawy. Sam wniosek uchwalono wszystkimi głosami przeciw głosom Lwowa.

14. Wniosek LZOPN: LZOPN stawia wniosek następujący: Walne Zgromadzenie PZPN uchwala, że znosi dożywotnią dyskwalifikację graczy Görlitza i Słoneckiego. Do tego wniosku Dr. Polakiewicz proponuje zmianę stylistyczną: „Nie znosi się lecz przywraca się prawa amatorstwa". Dr. Polakiewicz szeroko uzasadnia wniosek LZOPN, zarzucając całemu tokowi dochodzeń w stosunku do wyż wymienionych, iż wogóle nie byli przesłuchiwanymi. Jeżeliby jednak Walne Zgromadzenie stanęło na tym stanowisku, że uchwała tak Wydz. G. i D. PZPN jak i Zarządu PZPN w odniesieniu do pp. Görliza i Słoneckiego była słuszną, to odwołuje się do łaski i miłosierdzia Walnego Zgromadzenia i prosi o przywrócenie im praw amatorstwa, ponieważ zagranicę wyjechali jedynie za chlebem a nie z innych powodów.

Dr. Cetnarowski sprzeciwia się wnioskowi, ponieważ wyrok był sprawiedliwy, wydany na podstawie pewnych dowodów, które wprawdzie zostały zniszczone, ale które pierwsza komisja stwierdziła. Sprzeciwia się również drodze łaski, ponieważ to jest sprzeczne z postanowieniami Komitetu Olimpijskiego i postanowieniami FIFA.

W głosowaniu wniosek LZOPN o ułaskawienie i przywrócenie praw amatorstwa pp. Görlitzowi i Słoneckiemu uchwalono 77 głosami przeciw 32, przy 36 wstrzymujących się.

Dr. Cetnarowski prosi o zaprotokołowanie: Jako przewodniczący i długoletni prezes PZPN zakłada jaknajuroczystszy protest przeciw tej uchwale Wal. Zgromadzenia, ponieważ nie jest ona zgodną z postanowieniami naszej międzynarodowej władzy przełożonej.

W tym miejscu zabiera głos p. Inż. Christelbauer dla zdania sprawy ze swej misji pośredniczenia pomiędzy Wal. Zgromadzeniem a ligą i oświadcza co następuje:

1. Dotychczasowy termin sześcio miesięczny, t. zn, od chwili pierwszego zwrócenia się ligi do PZPN-u był dostateczny dla zasadniczego załatwienia, żądanie więc dalszego zwlekania jest bezpodstawne.

2. Wczorajsza uchwała W. Z., która miała być pomostem pomiędzy obozami, zmienia dotychczasowy stan jeszcze na niekorzyść klubów ligowych.

3. Uchwała na którą powołuje się PZPN i uważa ją za wystarczającą do porozumienia, odracza sprawę tylko na rok, po którym nic innego się nie stanie, ponieważ okręgi dbają tylko o swoje interesa i nie chcą zrozumieć położenie klubów „ligowych",

W. Z. Polskiej Ligi Piłki Nożnej wystosowało pismo, streszczające swe stanowisko na moje ręce, następującej treści:

1. W. Z. PLPN nie widzi podstawy do dalszych pertraktacji z PZPN ponieważ W. Z. tegoż Związku nie wysunęło żadnych nowych konkretnych propozycji, któreby mogły stanowić podstawę do wspólnej platformy.

Polska Liga Piłki Nożnej jest gotowa do wyrównania zachodzących różnic przed forum Polskiego Związku Związków Sportowych.

Pp. Statter i Rusecki interpelują p. Inż. Christelbauera w jakim charakterze występował na W. Z. „Ligi". czy jako wysłannik naszego W. Z., czy jako delegat ZZ.

Kap. Zabłocki żąda zamknięcia na ten temat dyskusji, ponieważ p. inż. Christelbauer zosłał do tej komisji uproszony przez W. Z. na podstawie wniosku lubelskiego, który dosłownie mówi o charakterze.

P. inż. Christelbauer potwierdza to stanowisko.

W dalszej dyskusji zabierają głos pp. Cetnarowski, Statter, który wygłasza dłuższe przemówienie w obronie suwerenności PZPN, moralności sportowej i obrony amatorstwa przed zakusami profesjonalnych zachcianek.

Z kolei przystąpiono do dyskusji nad dalszym ciągiem innych wniosków.

15. Wniosek PZPN: „Projekta dotyczące przygotowania do Olimpjady w Amsterdamie 1928. Przy tym punkcie będą omawiane ewentnalne projekty dotyczące tychże przygotowań, nawet gdyby one były związane z ewentualnemi zmianami w sposobie obowiązujących rozgrywek o mistrzostwo Polski.

Referuje szczegółowo Dr. Cetnarowski. Na wniosek Łodzi oddano sprawę tę przyszłemu Zarządowi do załatwienia.

16. Wniosek PZPN: Dyskusja przygotowawcza nad wprowadzeniem obowiązujących kart zdrowia dla zawodników, oddano do załatwienia przyszłemu Zarządowi z tem, że Walne Zgromadzenie uważa wprowadzenie kart zdrowia za konieczne, jak również konieczność badania graczy.

17. Wniosek PZPN: Dyskusja przygotowawcza nad przymusowem wprowadzeniem ubezpieczenia graczy, oddano również do załatwienia Zarządowi z dodatkiem Łodzi, że należy brać pod uwagę całe Okręgi z całą ilością zgłoszonych graczy.

18. Wniosek PZOPN: o wydawanie ulgowych biletów na zawody międzypaństwowe upadł.

19. Wniosek PZOPN: Roczne Walne Zgromadzenia PZPN uchwala zmienić dotychczasowy sposób płacenia odsetek na rzecz ZZ i to w ten sposób, że w miejsce 1 proc. odsetek opłacane będą kwoty ryczałtowe. Kwoty te winny być obliczone od klubów zrzeszonych w poszczególnych Okręgowych Związkach i bezpośrednio przez Okręgowe Związki odprowadzane do kasy ZZ w terminach półrocznych, obciążając odpowiednimi kwotami poszczególne kluby, — przejęło Walne Zgromadzenie jako zlecenie dla delegatów PZPN na Walne Zgromadzenie ZZ, by ci starali się zmienić dotychczasowy system 1 % na ryczałt.

P. Choczner proponuje opłaty ryczałtowe: 60% od wkładek kl. A, oraz 50% od wkładek kl. B. przyczem wniosek ten przechodzi jako wiążące zlecenie dla delegatów na Wal. Zgrom. ZZ.

18. Wniosek PZPN w sprawie zatargu finansowego Warta—Wisła został przez delegata PZOPN p. Mallowa wycofany, ponieważ zainteresowane kluby porozumiały się w tej sprawie.

Następnie przystąpiono do wyborów Zarządu, Wydz. G. i D. i Komisji Rewizyjnej.

Wybory dały następujący wynik:

Zarząd PZPN:

Prezes: Dr. Edward Cetnarowski, przez aklamację.

Wiceprezesi. Dyr. Zygmunt Klemensiewicz i Mjr. Marjan Esman, bez sprzeciwu.

Sekretarz: Dr. Stanisław Pałkowski, bez sprzeciwu.

Skarbnik: Wiktor Choczner przez aklamację.

Kapitan Związkowy: Tadeusz Synowiec przez aklamację,

Referent dla spraw zagran.: Jakób Billig przez aklamację,

Przewodniczący Wydz. G. i D.: Dr. Wacław Wojakowski, przez aklamację.

Członkowie Zarządu: Dyr. Stanisław Frieger,
Dr. Zdzisław Kwieciński,
Dyr. Jakób Sonne,
Jerzy Michałowicz.

Wydział Gier i Dyscypliny:

Przewodniczący: Dr. Wacław Wojakowski.
Członkowie: Por. Karol Szwendner,
Prof. Wacław Babulski,
Dr. Ferdynand Korngold,
Kozak Józef.

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący: Dyr. Jan Kowalski.
Karol Zymalski.
Kpt. Kazimierz Kobos.
Zastępcy: Mjr. Łazarz Weinstein.
Jan Jeż.

Po wyborach oświadcza Mjr. Esman, że przyjmuje godność wiceprezesa. Jego głównem zadaniem będzie zlikwidowanie zatargu w organizacji PZPN.

Następnie Dr. Cetnarowski odczytuje w imieniu Komisji następujące wnioski skierowane przeciwko klubom, działaczom sportowym i sędziom, którzy chcą się wyłamać z organizacji PZPN.

Komisja składająca się z p. Dr. Cetnarowskiego, jako przewodniczącego, pp. Kpt. Kroczyńskiego, Mallowa i Ruseckiego, wyłoniona z WZ. PZPN-u w dniu 28. I. uchwaliła następujące wnioski, które przeszły jednogłośnie na pełnem posiedzeniu.

1. Dyskwalifikuje się kluby i towarzystwa, które przystąpiły lub przystąpią do t. z. Polskiej Ligi Piłki Nożnej na czas nieograniczony. Przyjęcie takiego klubu względnie towarzystwa po roku 1927, może nastąpić przez OZPN-y jednakowoż tylko po porozumieniu poprzednio z Zarządem PZPN-u z tem już dzisiaj nadmienieniem, że ponowne przyjęcie może być uzależnione od przesłanej listy członków Zarządu i sekcji.

2. Dyskwalifikuje się działaczy sportowych i sędziów, oraz wszystkie te osoby na czas nieograniczony, które brały udział w organizowaniu i dalszych pracach ligi, o ile będzie to w jakikolwiek sposób urzędowo stwierdzone.

Odnośnie do tych członków Zarządów zdyskwalifikowanych klubów, którzy nie solidaryzują się z akcją klubów ligowych, ustalono, że przysługuje im prawo protestu do Zarządu PZPN.

3. Zwraca się uwagę sędziów, którzy zgłoszeni są do OKS-ów i PKS-u, że nie wolno im sędziować rozgrywek klubów zdyskwalifikowanych i nie należących do PZPN pod groźbą dyskwalifikacji względnie skreślenia przez Zarząd PZPN-u w porozumieniu z PKS względnie z OKS-ami.

4. Zwraca się uwagę klubom i tow. że nie wolno im rozgrywać meczów z klubami nie należącymi do PZPN-u wzgl. dyskwalifikowanymi.

5. O ile zawodnicy, należący do t. zw. „ligi" wrócą do PZPN-u, względnie jemu podległych klubom do dnia 31 maja b. r., nie poniosą żadnych statutowych konsekwencji. Do powracających po tym terminie stosować się będzie dyskwalifikację jednoroczną.

6. Zarząd zwróci się do odpowiednich władz przy pomocy odpowiednich OZPN-ów celem niedopuszczenia do legalizacji statutów t. zw. „ligi“, nieudzielania boisk i subsydjów, oraz przedstawi odpowiednim władzom rządowym i samorządowym w odpowiednim świetle całą sprawę rozłamu.

7. ZOPN-y mają się wzrócić o ile zachodzi tego potrzeba, do właścicieli względnie dzierżawców boisk, o oddanie tegoż w pewnych terminach do użytku klubów innych A. B. i C. klasowych, a w razie odmowy do rządu lub samorządów.

8. Zarząd PZPN-u zwróci się specjalnym pismem do ZZ, że sprawa „ligi“ nie może przyjść pod obrady WZ, ZZ. w dniu 27. III., zaś na posiedzenie Z. Z. tylko za poprzedniem zawiadomieniem o tem PZPN-u i przy obecności delegata PZPN-u na tym zebraniu.

9. Zarząd PZPN-u podejmie na terenie międzynarodowym odpowiednie kroki celem wyjaśnienia sytuacji.

10. Zarząd przedstawi w odpowiednim świetle sprawę rozłamu w prasie, ewentualnie postara się o przedstawienie tej sprawy przez radjo,

11. W uwzględnieniu uchwał WZ. przeprowadzi Zarząd jaknajszybciej prace nad zmianą systemu rozgrywek i wystąpi z odpowiednimi wioskami na W. Zgr. w roku przyszłym.

12. Pozostawia się ZOPN-om wolną rękę w uzupełnieniu klas A. B. i C. po wystąpieniu pewnych klubów z tem jednakże, że liczba klubów A. klasowych ma wynosić conajmniej 6, a najwyżej 8, a uzupełnienie nastąpić ma przez klub spadający w roku bież. do klasy B. a w razie dalszych wolnych miejsc dalsze kluby B. klasowe według miejsca w tabeli mistrzostw B. klasy. W razie ustalenia liczby na 8 klubów, w następnym roku dwa muszą spaść do klasy niższej.

Wnioski Komisji zostały przyjęte i uchwalone bez sprzeciwu przez Walne Zgromadzenie PZPN.

Inż. Christelbauer składa w tym momencie pisemną deklarację, którą przedłoży Z. Z. jako swoje sprawozdanie z zaszłych tu wypadków:

„Jako zastępca Z. Z. stwierdziłem na W. Z. P. Z. P. N-u pewien rozłam, który nastąpił w dniu 28. II. 1927 przez założenie nowej organizacji piłkarskiej pod nazwą P. L. P. N. z udziałem 14 czołowych klubów polskich. Stwierdziłem też, że wyłączną przyczyną tego rozłamu była wadliwa organizacja ustroju sportowego, dotyczącego t. z. rozgrywek o mistrzostwa Polski, który to system był jednym z głównych powodów popadnięcia przez czołowe kluby sportowe w przykre warunki egzystencji. W. Z. P. Z. P. N-u powodów tych zasadniczo nie usunęło, zaproponowało natomiast względnie uchwaliło uczynić to za rok, nieokreślając jednak na jakich zasadach zmiany te przeprowadzi. Wobec tego stwierdzić muszę, że deklaracja Z. Z. podana do wiadomości delegatom P. Z. P. N-u nie znalazła realnego uwzględnienia, jak również proponowany przez podpisanego sposób, którym można było bezwzględnie rozłamu uniknąć, a to przez przeprowadzenie państwowej A. Klasy, też uwzględnionym nie został.

P. Statter zgłasza w imieniu podpisanych wszystkich delegatów apel do p. Christelbauera w sprawie jego deklaracji: Walne Zgrom. PZPN apeluje do oficjalnego delegata ZZ p. inż. Christelbauera jako bezstronnego arbitra w sprawie zażegnania rozłamu w PZPN, by był łaskaw zadeklarować swój punkt widzenia na zgubne skutki zarówno sportowo - społecznej jak i finansowej na tory wprowadzenia ligowego systemu rozgrywek.

O tę opinję proszą delegaci w imieniu pozostałych klubów w PZPN w ilości przeszło 500 członków, któreto kluby stoją na stanowisku praworządności i subordynacji wobec swojej macierzystej organizacji jaką jest PZPN.

Kluby te wyrażają pogląd, iż troska delegata ZZ w Zarządzie Związku o rozwój sportowy i finansowe położenie czołowych klubów, przejawi się również w niemniejszej mierze i w stosunku do nich.

Inż. Christelbauer stwierdza, iż deklaracja Wal. Zgromadzenia odczytana przez p. Stattera wywołuje wrażenie jakoby występował w obronie ligi i był jej zwolennikiem. Stwierdza, że nigdy nie jest za mianowaniem klubów do ligi a prócz tego enucjacja jego, którą ma przesłać ZZ jest jego osobistym wrażeniem a nie urzędowym aktem.

Na wniosek Łodzi uchwalono wybór delegacji w składzie: Dr. Cetnarowski, Mjr. Esman i Dr. Polakiewicz, której zadaniem byłby ewentualny wyjazd do Warszawy w razie konieczności celem wyjaśnienia sytuacji odnośnym władzom i ewentualnego przeciwdziałania krokom ligi.

Z kolei przystąpiono do uchwalenia budżetu na rok 1927. Rozwinęła się nad tym długa dyskusja w której zabierają głos pp. Dr. Polakiewicz, Kpt. Korniak, Rusecki Kpt. Kobos, Dr. Cetnarowski. Kpt. Kroczyński. Kpt. Zakłocki.

Uchwalono preliminarz budżetowy w następującym brzmieniu -

Przychody:			
wkładki członków .	3.000·—		
dzień PZPN. . .	3.000·—		
mistrzostwo Polski	1.000·—	7.000·—	
Nadzwyczajne			
zwrot za druki . .	3.000·—		
grzywny	1.000·—	4.000·—	
razem przychody			11·000·—
W rozchodach			
pensje $^{1}/_{250}$ $^{2}/_{75}$		4.800·—	
pensje zaległe		1.851·56	
przybory kancelaryjne różne		1.000·—	
portorja i telegramy . . .		1.000·—	
komunikaty i druki . . .		3.000·—	
czynsz lokalu, obsługa, oświetlenie		3.000·—	
przejazdy delegatów . . .		1.000·—	
reprezent. Fifa		1.500·—	
deficyt z roku 1926 . . .		14.427·90	
magistrat rata		1.000·—	32.579·46
niedobór			21.579·46

Wobec oświadczenia skarbnika p. Chocznera i prezesa Dr. Cetnarowskiego, że nie mogliby brać odpowiedzialności za należyte funkcjonowanie biura z powodu bardzo znacznego skreślenia w preliminowanym przez Zarząd budżecie, uchwalono dodatkowo:

a) W wypadku, gdy stan finansowy PZPN polepszy się, upoważnia Walne Zgrom. PZPN Zarząd do ewentualnego usprawiedliwionego powiększenia wydatków do wysokości połowy sumy między budżetem proponowanym a przez siebie ustalonym t. z. o kwotę zł. 4.000·—.

b) Upoważnia się Zarząd PZPN do ewentualnego urządzenia w jesieni 1927 specjalnie jednodniowych zawodów piłkarskich we wszystkich Okręgach dla usunięcia deficytu.

c) Pozostawia się Zarządowi wolną rękę w pokryciu deficytu.

Na rok 1927 ustalono 8 imprez międzynarodowych, z tem, że w roku przyszłym należy takową zredukować o 3 (Turcja, Estonja, Finlandja).

Delegacja Krakowska zgłasza zastrzeżenie, żeby do rozgrywek międzypaństwowych nie brano graczy tylko z jednego Okręgu.

W odpowiedzi oświadcza Dr. Cetnarowski, że zależy to od kapitana związkowego, z którym w tym kierunku się porozumie.

Wkładki pozostały w tej samej wysokości.

Przy rozpatrywaniu protestów pp. Dra Buchelta i Dawida Schargla wyłoniła się kwestja, czy protesty te mogą być rozpatrywane ze względu na brak przepisanej kaucji.

Walne Zgromadzenie oświadczyło się za tem, że do wszelkich wnoszonych na Walne Zgrom. PZPN protestów- muszą być w myśl statutu dołączone kaucje. Ponieważ kaucje odnośne do PZPN nie wpłynęły, a delegat lwowski p. Dr. Polakiewicz nie jest w stanie stwierdzić, czy kaucje te zostały przesłane do LZOPN, uchwalono nie rozpatrywać tych protestów ze względów formalnych.

Przystąpiono następnie do wniosków nagłych.

1. Prośbę Towarzystwa Szkoły Ludowej o opodatkowanie zawodów w dniu 3-go maja na rzecz TSL. uchwalono przekazać nowemu Zarządowi PZPN z dyrektywą przychylnego załatwienia.

2. Wniosek Warszawskiego ZOPN: „Walne Zgromadzenie uchwala, aby Zarząd PZPN w ciągu r. 1927 przejrzał obecne przepisy, regulujące nakładanie kar i skorygowawszy je stosownie do obecnych wymagań piłkarstwa i przedstawił je do rozpatrzenia i uchwalenia na następnem Walnem Zgromadzeniem PZPN“. Wniosek ten nie uzyskał nagłości, wobec czego odpadł.

W związku z powyższem wnioskiem wyjaśniło Prezydjum. WZOPN sam może przyjść z odpowiedniemi wnioskami na zmianę, o ile uzna je konieczność takiej zmiany.

3. Wniosek Warsz. ZOPN: „Walne Zgromadzenie PZPN uchwala, iż Zarząd PZPN winien przedłożyć Związkom Okręgowym nie później jak na 1 miesiąc przed terminem zwyczajnego dorocznego Walnego Zgromadzenia PZPN drukowane względnie pisane na maszynie sprawozdanie z działalności Zarządu PZPN i wszelkich jego agend“. Nagłość wniosku i jego meritum uchwalono.

4. Uchwalono nagłość i meritum wniosku WZOPN: „Poleca się Zarządowi PZPN, by zwrócił się do Związku Polskich Związków Sportowych, aby tenże przedstawił odpowiednią drogą czynnikom ustawodawczym sprawę zwolnienia od podatku biletów upoważniających do wejścia na mecze o płatnych wejściach, a to w związku z ustaleniem zasad samorządowych przez Sejm“.

5, Wniosek WiLZOPN: „WiLZOPN prosi Walne Zgromadzenie o zniesienie dyskwalifikacji WKS 42 pp. Białystok za niedotrzymanie terminów względem KS Wawel Kraków i KS Naprzód Lipiny i o polecenie Zarządowi PZPN zrewidowanie i zredukowanie wysokości odszkodowania, przyznanego klubom wymienionym od WKS 42 pp., przyczem ostateczne odszkodowanie rozłożyć na ratalne spłaty“. Wniosek uchwalono przeciw głosom KZOPN i GZOPN.

6. Wniosek GZOPN: Walne Zgromadzenie raczy uchwalić, że następne Walne Zgromadzenie odbędzie się w Katowicach, — został wycofany.

7. Wniosek LZOPN: „Walne Zgromadzenie poleca Zarządowi PZPN przygotować na najbliższy rok 66% zniżkę powrotną dla delegatów ZOPN“, został jednomyślnie uchwalony.

8. Wniosek LZOPN: Walne Zgromadzenie PZPN poleca ze względów zasadniczych nowemu Wydz. G. i D. zrewidować sprawę ukarania gracza Nawrota z uwzględnieniem sprawozdania sędziego i zachowaniem postanowień statutowych“, nie uzyskał kwalifikowanej większości wobec czego upadł.

Po ukończeniu obrad nad wnioskami nagłemi, uchwalono jednogłośnie następującą treść komunikatu Walnego Zgromadzenia PZPN odnośnie do sprawy ligi.:

W przedostatnim dniu Walnego Zgromadzenia PZPN, odbywającego się w Krakowie dnia 26, 27. 28 lutego bieżącego roku, zaistniała następująca sytuacja:

14 klubów uważających się za czołowe Polski, zdradziło chęć oderwania się od organizacji macierzystej i stworzenia tak zwanej ligi, mającej na celu wyłącznie interesy materjalne tej nikłej ilości klubów, a w swej konstrukcji niszczącej cały sport piłki nożnej w Polsce, do którego zalicza się pozostałe kluby przewyższające liczbę 500.

Walne Zgromadzenie PZPN.-u zdając sobie aż nadto dobrze sprawę z tego, że rozłam powyższy dąży do zdezorganizowania całego piłkarstwa polskiego, poszła na jak najdalej idące ustępstwa, wysuwając kompromisową koncepcję, która umożliwiłaby wzmiankowanym klubom pozostanie w PZPN.

Uchwalono: „Na rok 1927 zostają utrzymane wyłącznie rozgrywki o mistrzostwo w okręgach, rozgrywki zaś międzyokręgowe zostają zniesione“. Przez to kluby t. zw. ligowe miałyby zupełną swobodę rozgrywania wszelkich zawodów w jesieni.

Tak daleko idącą propozycję kluby „ligowe“ odrzuciły.

Dalsze ustępstwa ze strony PZPN.-u godziłyby już w żywotne interesy przeszło 500 klubów i wielotysięcznej masy młodzieży zrzeszonej w PZPN.

Akcja podjęta powtórnie przez członka oraz delegata Związku Polskich Związków Sportowych p. Inż. Christelbauera dzięki nieprzejednanemu stanowisku klubów „ligowych“ nie doprowadziła do żadnego rezultatu.

Walne Zgromadzenie PZPN. piętnuje potsępowanie klubów „ligowych“ za ich wysoce szkodliwe i dezorganizujące cały sport piłki nożnej stanowisko i za wynikłe z tego konsekwencje zrzuca z siebie wszelką odpowiedzialność.

Na tem wyczerpano porządek dzienny Walnego Zgromadzenia. poczem podziękowano przewodniczącym pp. Dr. Cetnarowskiemu, mjr. Esmanowi i Mallowi za poniesione trudy, następnie p. Inż. Christelbauerowi za obecność i zajmowanie się sprawami Walnego Zgromadzenia.

Podziękowaniem wszystkim obecnym zamknął prezes Dr. Cetnarowski o godz. 22 min. 15 Walne Zgromadzenie.

Redaktor odpowiedzialny Dr. Stanisław Pałkowski. — Nakładem Polskiego Związku Piłki Nożnej w Krakowie. — Drukarnia „Grafia“, Kraków, Batorego 10, Telefon 3412.